

اخلاق در آئین مسیح

● رضا غلامی

پیش از این بانگاهی گذرا به طرح دیدگاههای مؤلفان این اثر و نیز بخش مربوط به آئین هندو پرداختیم. اکنون به سراغ یکی دیگر از بخشهای مهم این کتاب «آئین مسیح» رفته و مهمترین نکات این بخش را بیان می کنیم. همانطور که پیشتر گفته شد این اثر اخلاق در شش دین مهم جهان از جمله: هندوئیسم، بودیسم، سیکیسم، یهودیت، مسیحیت و اسلام را مورد بررسی قرار داده و هر بخش (دین) را یک مؤلف به ترتیب به نامهای ذیل تالیف نموده است. ورنر منسکی، پلی مورگان، النور نسبیت، کالایولاتون، تروشانون و معشوق ابن علی. البته این اثر چیزی فراتر از اخلاق به معنای اصطلاحی را درباره ادیان مزبور بررسی کرده است و بعضی از فتاوی‌های قرن بیستمی دینداران را نیز در مقابل اصول و آئین‌های دینی مورد بررسی قرار می دهد.

اخلاق در شش دین جهان

- اخلاق در شش دین جهان
- ورنر منسکی و ...
- مترجم: محمدحسین وقار
- انتشارات اطلاعات، ۱۳۷۸

۱. هويت و اقتدار ديني
الف: مسيحي گيست

اعتقاد مسيحيان آن است که خدا مردم را آنگونه که هستند «خوب» یا

«بد» دوست دارد. مسيحيان بر اين باورند که محبت خدا در زندگی، مرگ و قیامت مسيح - (صعود عيسى (ع) به آسمان پس از مرگ و دفن) - تجلی یافت. اين تفکر بر طبیعت منحط مردم و گناه جبلی - (گرایش به شر، که در نتیجه گناه آدم، در جلت ایناء او جای گرفت) - فائق آمد. بر اين اساس مسيحي می داند که خدا، او را دوست دارد، و بالاش برای زندگی کردن بر طبق فرمان خدا، آن محبت را اجابت می کند اين فرایند «تفقیس» نامیده می شود.

مسيحيان می کوشند (بنا به خواست مسيح) از مسيح «نقليد» کنند، و می توانند تصميمهای ديني خود را با پرسيدن اين سؤال که عيسى چه می کرد؟ کنترل کنند. همچنین يك بار دیگر مسيحي می تواند تصميم ديني خود را با اين سؤال که آيا بر قانون «محبت» منطبق است؟ کنترل نماید. در ميان همه قوانين و مقرراتی که می توان در سنت مسيحي یافته،

قانون محبت برجستگي خاصی دارد. يولس رسول، محبت در مسيحیت را اینچنین تعریف می کند: «محبت حیله و مهربان است؛ محبت حسد نمی برد؛ محبت کبر و غرور ندارد؛ اطوار ناپسندیده ندارد و نفع خود را طالب نمی شود. خشم نمی گیرد و سوء ظن ندارد. از ناراستی خوشوقت نمی گردد ولی با راستی شادی می کند؛ در همه چیز صبر می کند و همه را باور می نماید. در

بعض مردم در کلمات مقدس و در نصوص سنتی مذاهب، قوانین

كتاب

لایتیفیری را می‌بینند که در همه اعصار و در همه اماکن نافذ است. این دسته از مسیحیان گاهی مطلق‌گرا، سنت‌گرا، محافظه‌کار، شریعت‌گرا یا بنیادگرا خوانده می‌شوند. (در جامعه مسیحی هیچیک از این کلمات موهن نیست و تنها نامی است برای یک روش معین در تصمیم‌گیری.)

مسیحیان دیگر معتقدند: که همه قوانین رهنمودهایی هستند که باید یک به یک به عمل درآیند، و در هر مورد شرایط خاص آن باید مدنظر قرار گیرد. مسیحیانی که چنین تفکری دارند وضعیت‌گرا، وجلان‌گرا یا رادیکال خوانده می‌شوند. در عین حال یک مسیحی قرن بیست به قرن بیستم تعلق دارد و برای او دیدگاهها و فشارهای معاصر قابل اجتناب نیست، البته ممکن است این دیدگاهها (یک قرن معاصر) بعضًا با «قانون محبت» یا «قللید» از مسیح منافات داشته باشد، ولی مسیحیان امروز همچنان تحت تاثیر آن‌ها قرار دارند.

مؤلف معتقد است بر اساس آنچه بدان دست یافته‌یم چیزی به نام اخلاق مسیحی وجود ندارد، هرگز وجود نداشته و هیچگاه نمی‌تواند وجود داشته باشد. اگر پاسخهای خود را بر محبت استوار سازیم، در پاسخهای احتمالی مساله انتعاف در عمل و تنوع ایجاد می‌شود.

ب. اقتدار:

در عهد جدید چیز زیادی که حاکی از آن باشد که عیسی یک شورشی در مقابل اقتدار سیاسی وقت (امپراتوری مقتدر روم) بوده است، وجود ندارد... مسلماً بعضی اسفار عهد جدید می‌کوشند بر این نکته تاکید نمایند که مسیحیت چالشی سیاسی برای روم نبود. به نظر می‌رسد پولس رسوب ساختار سلطنه طلب عصر خود را پذیرفته باشد. پولس توصیه می‌کند که از قدرت دولت اطاعت کنند: «همه مطبع قدرتهای برتر شوند، زیرا قدرتی جز از سوی خدا نیست و آن قدرتهایی که هست، از جانب خدا مرتب شده است.»

پ. ثغات دین:

امروزه رهبران کلیسا دارای قدرتی که عیسی به حواریون منتقل کرد، تلقی می‌شوند. پاپ، قدم بر جای پای پطرس می‌گذارد، اما باید این نکته مهم را به خاطر داشت که همه مردمی که این قدرت را دارند باید خود را خدمتگزار خدا و خلق خدا بدانند.

ت. وظایف رهبران:

مسئولیت رهبران مسیحی، حفظ دین و موضوعیت آن در زمان و سخن گفتن از دین و اخلاق است. حتی غیر مسیحیان نیز از اصحاب کلیسا انتظار دارند که درباره «موضوعات روز» نیز نقشی پیشتاب بر عهده گیرند. ولی برای بعضی از رهبران، این کاری است دشوار، زیرا در بعضی این موارد، یک نظر واحد صرفاً مسیحی وجود ندارد.

در مسیحیت ایام عهد جدید پادشاهان و امپراتورانی با قدرت نشأت گرفته از خدا و برخوردار از حقوق الهی و تدبیح یافته از سوی خدا تلقی می‌شوند. از منظر تاریخی اغلب تعارضی قابل ملاحظه میان قدرت حکما و دولت وجود داشته است.

ث. تکالیف رعایا:

در دنیای معاصر غرب، اندیشه «رعایت بودن»، «وظیفه داشتن» یا «ملزم به اطاعت بودن» وجهه‌ای ندارد. احتمالاً مردم می‌برند چرا ما باید از پاپ یا سراسقف اطاعت کنیم؟ مسیحیان اعتقدن دارند که تووانی آنان برای استدلال، استعدادی خدادادی است و وظیفه دارند که برای خود فکر کنند. همه مذاهب مسیحی اعتقدن دارند که مردم باید از وجود آن - که در

عین حال وظیفه دارند آن را آگاه نگه دارند - اطاعت نمایند. مسیحیان وظیفه اطاعت از قدرت واقعی کشورشان را می‌پذیرند اما اگر این قدرت فاسد یا ظالم باشد، ممکن است وضعیتی پیش آید که لازم باشد در مقابل آن پاچیزند.

۲. شخصی و خصوصی:

الف. صفات شخصی

مسیحیت هفت فضیلت را می‌شناسد، که به ثمره روح بسیار نزدیک است. سه فضیلت لاهوتی: ایمان، امید، محبت و چهار فضیلت اصلی: تدبیر، عدالت، اعتدال و ثبات. فضایل اصلی با فضایل فرهنگ کلاسیک یونان و روم تداخل دارد. مسیحیان معتقدند که این صفات مواهب الهی - و نه ثمره تلاش انسان - است.

ب. دوستی:

هنگامی که عیسی می‌گوید «هیچکس محبت بزرگتر از این را ندارد که جان خود را برای دوستان خود بدهد» درواقع از تکالیف عظیم دوستی سخن به میان می‌آورد. دوستی از نظر بعضی مسیحیان به قدری مهم است که خود را «انجمان دوستان» می‌خوانند. با آرمان مسیحی محبت به همه از جمله دشمن، توسعی یافته است.

پ. روابط جنسی قبل از ازدواج:

نظر مسیحیان آن است که سکس موهبتی است خداداد، که باید از آن استفاده و لذت برد. اما سکس همانند دیگر موهبت‌های الهی اگر مورد

پارلمان بریتانیا مجازات سخت رفتارهای هم‌جنس‌گرایانه را کنار گذاشت و انجام فعل هم‌جنس‌گرایی به طور خصوصی در میان بزرگسالان در «سن رضایت» قانونی شد. از نظر اخلاقی هم‌جنس‌گرا از کور مجرمتر نیست. برخی از مذاهب مسیحی معتقدند: هم‌جنس‌گرا - اعم از مرد یا زن - و اینکه فعل هم‌جنس‌گرایی انجام دهد یا خیر - فردی است که خدا او را دوست دارد، و مسیح برای او مرد. بنابراین مسیحی نباید هم‌جنس‌گرایان را محکوم کنند، بلکه باید به او شفقت و کمک کنند. زیرا این وضعیتی نیست که فرد به انتخاب خود حاصل کرده است...

۳. ازدواج و خانواده:

الف. معنای ازدواج:

ازدواج در مسیحیت پدیده‌ای منحصر به فرد نیست. و در ماهیت ازدواج با بیشتر ادیان مشترک است. در اشکال قدیمی مراسم ازدواج، سه دلیل برای ازدواج ذکر می‌شود:

۱. داشتن فرزند. ۲. معاشرت، مساعدت و آرامش مقابل. ۳. اجتناب از گناه. همچنین دلایل ارائه شده در اشکال جدید مراسم ازدواج عبارت است از:

۱. معاشرت، مساعدت و آرامش مقابل. ۲. خوشی حاصل از اتحاد جسمانی و تقویت اتحاد دلها و جانها. ۳. داشتن فرزند.

ب. ووابط خانوادگی
خانواده در غرب مرکب از مرد و زنی است که «ازادانه» یکدیگر را به عنوان «شريك زندگی» انتخاب می‌کنند و در خانه خود با فرزندانشان زندگی می‌کنند. این الگوی زندگی خانوادگی، الگویی نسبتاً مؤخر است، در گذشته ازدواجها و سیله بقای اقتصادی یا اتحاد خانواده‌ها یا قبیله‌ها بود و انتخاب آزادانه شريك زندگی غیرمعمول بود.

ارزش‌های مربوط به خانواده در مسیحیت، از یهودیت، تعالیم عیسی، دیگر تعالیم عهد جدید و شرایط اجتماعی معاصر مایه می‌گیرد. پولس رسول به جوانان مسیحی آندرز می‌دهد و از روابطی که باید در درون خانواده وجود داشته باشد سخن می‌گوید: «از یکدیگر در خدا ترسی اطاعت کنید. ای زنان، از شوهران خود اطاعت کنید چنانکه از خداوند اطاعت می‌کنید. زیرا شوهر سر زن است، چنانکه مسیح نیز سر کلیسا است.» ای شوهران، به زنان خود محبت کنید، چنانکه مسیح هم به کلیسا محبت نمود و جان خوبیش را برای آن داد. «ای فرزندان از والدین خود در خداوند اطاعت کنید، زیرا این انصاف است... و ای پدران فرزندان خود را به خشم می‌اورید.»

زندگی امروزی همه‌گونه فشار را بر خانواده‌ها تحمل می‌کند. تحرک، افراد را از ریشه‌هایشان جدا می‌سازد. امروز که مدارس، تلویزیون، رادیو، روزنامه‌ها، فرهنگ پاپ (مردمی ساختن هنر و استفاده از موضوعات عادی در هنر) و فرهنگ جوانان هر یک داعیه‌ای - اغلب معارض - دارند، اقتدار قاطع والدین دیگر وجود ندارد. والدین نمی‌دانند چه بکنند. سهوالت خود را بی‌کفايت می‌یابند، و یا در استبداد پناه می‌جوینند - قانون وضع می‌کنند و خطر طفیان فرزندان خود را ایجاد می‌کنند. و یا به «تساهل» رو می‌آورند - به فرزندان خود اجازه انتخاب و تصمیم‌گیری می‌دهند. اگرچه ممکن است این گونه انتخابها و تصمیم‌ها مصیبت‌بار باشد.

پ. انحلال نکاح:
مشکل واقعی مسیحیان با طلاق و ازدواج مجدد است. این یکی از موضوعاتی است که مسیحیان را به مطلق‌گرا و نسبی‌گرا تقسیم می‌کند. مطلق‌گرایان می‌گویند: اگر ازدواج مسیحی مادام‌العمر است، پس ازدواج دوم

سواء استفاده فرار گیرد، دیگر موجب خوشی و سعادت نخواهد بود. اعتقاد سنتی مسیحیان این بود که فعالیت جنسی تنها در چهار چوب ازدواج می‌تواند نقش وحدت‌بخش و تناسی خود را صحیحاً ایفاء نماید. دیدگاه مسیحیان آن است که انسانیت از طریق اجتماع مذکور و مؤثری که هر کدام جدایانه ناقصند به طور کامل تحقق می‌یابد. علاوه بر آن مسیحیت بخاطر عواقب بد آن معرض است به بی‌بند و باری جنسی می‌باشد.

ت. هم‌جنس‌گرایی
عهد عتیق فعل هم‌جنس‌گرایی را محکوم می‌کند. «با دکور، مثل زن، جماع ممکن زیرا که این فجور است» و در ادامه درباره مجازات آن اضافه می‌کند: «البته هر دوی ایشان کشته شوند». پولس رسول با لحنی شدید از فسادی که در جامعه می‌بیند سخن می‌گوید: «ازناشان نیز عمل طبیعی را به آنچه خلاف طبیعت است تبدیل کردن و همچنین مردان نیز استعمال طبیعی زنان را ترک گفته و در آتش شهوت به یکدیگر سوختند. مرد با مرد مرتكب عمل شنیع شد...» اما در دهه ۱۹۵۰ این طرز تلقی تغییر کرد و

مسیحیان استدلال
می‌کنند که اگر مردم به بعد معنوی زندگی خود اقبال بیشتری نشان می‌دادند، زندگی آنها این قدر توانایی نبود و همان هیجان حاصل از کشف افق‌های تازه را در درای زندگی عادی و روزمره خود تجربه می‌کردند.

مسیحیان معتقدند که دنیا خلقت خداست و نوع بشر باید از نعمت‌های خدا استفاده نمایند. رفاه چیزهای خوب زندگی شیطانی نیستند. واضح است که بول فی نفسه نه خوب است نه بد. یک پوند یا یک دلار (یا یک میلیون از آنها) هیچ صبغة اخلاقی ندارد. آنچه مهم است شرایط زندگی فرد و نحوه استفاده از ثروت در آن شرایط است.

مؤلف می‌گوید: عیسی در جهانی زندگی می‌کرد که در آن بعضی غنی - حتی بسیار غنی - بودند. دیگران فقیر - و اغلب بسیار فقیر - بودند. عیسی حررهای زیادی داشت که خطاب به فقرا و درباره فقر ایگوید. عیسی می‌گوید: «روح خدا بر من است زیرا که مرا مسیح کرد تا فقیران را بشارت دهم» همچنین در جای دیگر می‌گوید: «چه دشوار است که اغنبیاء در ملکوت خدا داخل شوند؛ سهل‌تر است که شتر به سوراخ سوزن درآید از اینکه شخص دولتمند به ملکوت خدا داخل شود» همچنین در جای دیگر می‌گوید: «خدا و اموال را نمی‌توانید با هم خدمت کنید» و بالاخره سخن پولس رسول در عهد جدید که: «طمع ریشه همه بدی‌ها است». مؤلف در تغییر این بیانات می‌گوید: پول انسان را به اسرار می‌کشد بطوریکه به جای آنکه شخص مالک ثروت باشد، ثروت مالک شخص می‌شود. وی ادامه می‌دهد: وضع موجود مسیحیان را به کجا می‌برد؟ به دنیاپریهای بسیار در ثروت وجود دارد. ملت‌های مرتفع غرب در تباينی آشکار با جهان سوم قرار دارند. ما در جامعه خود می‌توانیم تلویزیون و یخچال را از ضروریات بدانیم، آگهی‌های تجاری مردم را وادار به خرید چیزهایی می‌کند که اغلب مورد نیازشان نیست...

ث. مواد مخدوش:

بیشتر مسیحیان معتقدند: که استفاده طبی دقیق از مواد مخدوش کاملاً قابل قبول و خوب است. بدین ترتیب مواد مخدوش، بمثابة نعمتی خداداد در خلقت تلقی می‌شود. که در صورت استفاده مناسب، برای نوع بشر مفید خواهد بود. در عین حال اگرچه استفاده از مواد مخدوش چون کوکائین، هروئین و کاتایس در صدر اخبار مطرحند، ولی مواد مخدوش کنترل نشده، چون الکل و نیکوتین، برای مردم خطرات به مراتب بیشتری دارد. بدین دلیل است که اغلب گفته می‌شود اگر قرار باشد جامعه را از نوشایی، باید نیکوتین و الکل هم غیرقانونی گردد.

مسیحیان با توجه به الگوی شفاف مسیح که در برایر خود دارند، تنها می‌توانند با محبت و رحمت با اعتماد به مواد مخدوش برخورد نمایند... یک نفر هرچقدر هم که منحط باشد، از نظر مسیحیان کسی است که مسیح برای او مُرد. بسیاری از مسیحیان می‌گویند که کمک به چنین شخصی در واقع کمک به مسیح است این بدان دلیل است که مسیح در همه مردم حضور دارد، و نیز بدان دلیل که مسیح گفت: «آنچه به یکی از برادران کوچک‌تر می‌کردید به من کردید».

بسیاری از مسیحیان بر این گمانند که مساله استعمال مواد مخدوش در حال حاضر، همانند نوشیدن مشروب یک صد سال پیش، ناشی از ناخوشندی از زندگی است... اما علاوه بر آن به نظر می‌رسد که بسیاری از مردم مواد مخدوش را تجربه می‌کنند. زیرا زندگی آنها پوج است و از این خلاء به سنته آمده‌اند. مسیحیان می‌گویند این خلاء بدان دلیل است که در سطحی صرفًا مادی زندگی می‌کنند. زندگی آنها عمق ندارد، عمقی که تنها ایمان به خدا آن را فراهم می‌آورد. گاهی گفته می‌شود: که مردم عصر حاضر «حررهای

محلی از اعراب ندارد، و اگر عقد چنین ازدواجی جاری شود آن ازدواج در حکم «زا» است. بنظر می‌رسد این همان منظور عیسی بود که گفت: «هرکه زن خود را طلاق دهد و دیگر را نکاح کند، در حق وی زنا کرده باشد.» و برای زن نیز متارکه چنین حکمی دارد. مسیحیان دیگر به این موضوع به گونه‌ای دیگر می‌نگرند. عیسی می‌گوید: «هرکه به غیر علت زنا زن خود را از خود جدا کند، باعث زنا کردن او می‌باشد.» استثنای که هستی قائل می‌شود ظاهراً نشان‌دهنده آن است که عیسی زنا را به عنوان دلیلی کافی برای طلاق پذیرفته است. لذا در سالهای اخیر بعضی مسیحیان «مرگ» یا «انحلال نکاح» را موجب فسخ عقد و جواز ازدواج مجدد تلقی نموده‌اند. امروزه دو راه برای معاوضت وجود دارد. کمک مشاوران زناشویی در جهت حل مسائل زوج و اقدام روحانیان در فراهی نمودن زمینه بحث و فحص جوانانی که قصد ازدواج دارند درباره معنای ازدواج و ...

۴. استفاده از زمان و بول و تاثیر بر آنها

الف. آموزش:

مسیحیان بر این باورند که مقصود از آموزش، کمک به فرد برای تحقق همه استعدادها و رشد است، تا بتوانند عضوی مفید و تافع برای جامعه باشند. قول پولس رسول برای بسیاری از مسیحیان آرمان تحصیلات را بیان می‌دارد. قرنها در اروپا، کلیسا تنها مرکز تعلیم بود. دانشکده‌ها و دانشگاه‌ها نهادهای مسیحی بودند. تنها در قرن نوزدهم بود که دولت شروع به پذیرش مسوولیت آموزش نمود. در بریتانیا مدارس کلیسا منحل نشد. اینک یک نظام دوگانه مرکب از تعدادی از مدارس کلیسا در کنار اکثریت وسیع مدارس دولتی وجود دارد. در بریتانیا اغلب مدارس مستقل یا خصوصی در اصل مسیحی هستند. مقصود از یک مدرسه کلیسا تلقین مسیحیت به بچه‌ها نیست. بلکه آن است که روح و فضای مدرسه مسیحی باشد. البته باید توجه داشت که، آموزش مسیحیت هیچگاه به مدارس محدود نبوده و نمی‌تواند باشد. لذا خانه و جامعه متین محلی نیز نقشی اساسی در تعلیم مسیحیت به کودک دارند.

ب. کار:

تلقی مسیحیت از کار به طور وسیع از دیدگاه یهود مقتبس است. کار محترم است؛ در عین حال یک ضرورت است. به همه پسaran یهودی پیشنهادی را می‌آموختند، از سوی دیگر، از نظر آنان کار شاق پیامد عدم اطاعت از خداست. پولس رسول با لحنی شدید حکم می‌کند که مسیحیان نیاید «انگل» باشند «این را به شما امر کردیم که اگر کسی می‌خواهد کار نکند، خوراک هم نخورد» نفوذ یهود موجب اعتقاد مسیحیان به شرافت کار شد. و این طبیعتاً بیکاری را باعتبار می‌سازد.

پ: اوقات فراغت و استفاده از آن:

از نظر مسیحیان، اعتماد به کار همانند کاهمل بودن بد است. اوقات فراغت یک بخش ضروری و خوب زندگی است. از نظر مسیحیان عیسی بر صحبت استراحت و فراغت تأکید نموده است. «بدیشان گفت شما به خلوات... بیایید و اندکی استراحت نمایید. زیرا آمد و رفت چنان بود که فرست نان خوردن نیز نکردند.» منظور از سرگرمی فعالیتی است که انسان را بار دیگر «تو» کند. فرایند نوسازی فی نفسه خوب است. بنابراین ضرورتی ندارد که سرگرمی‌ها جدی یا اصلاح‌کننده باشند تا خوب تلقی شود.

کاب‌زن

پ. سقط جنین

این موضوعی است که درباره آن اختلاف نظر فراوانی میان مسیحیان وجود دارد. سختگیران معتقدند که همه موارد سقط جنین نادرست است. افراد آزادمنش اعتقاد دارند که تصمیم‌گیری درباره سقط جنین باید به عهده فرد فرد زنان گذاشته شود.

تعالیم مسیحیت در این باره در طول قرون ثابت نبوده است. در دو قرن اول ایام مسیحیت، که سقط جنین و بجه کشی معمول بود، کلیساها قاطعه با آن مخالفت می‌نمود. بعدها، میان جنین «شکل نایافته» که به اعتقاد آنان روح نداشت و جنین «شکل یافته» که دارای روح بود تمایز قائل شدند... قانون سقط جنین در بریتانیا، مورخ ۱۹۶۷، مقرر می‌دارد که سقط جنین پس از ۲۸ هفته از بارداری غیرقانونی است. دلیل انتخاب این زمان آن است که از آن به بعد جنین عموماً ممکن‌الحياة است. اغلب مردم بر این نکته توافق دارند که قتل جنین ممکن‌الحياة، در حکم قتل نفس است. در اواخر سال ۱۹۸۷، لایحه‌ای در پارلمان بریتانیا مطرح شد که هدف آن کاهش مدت قانونی سقط جنین تا ۱۸ هفته بود. دو دلیل برای این طرح وجود داشته، اول آنکه: با پیشرفت‌های علم پژوهشکی جنین در مدت زمانی زودتر می‌توانست ممکن‌الحياة شود. و دلیل دوم: تمایل عمومی به کاهش تعداد موارد سقط جنین بود... مذهب کاتولیک تهها مذهب مسیحی است که در این قرن احکام دقیقی درباره سقط جنین صادر نموده است. نظر مذهب کاتولیک آن است که در زمان بسته شدن نطفه یک زندگی منحصر بفرد تشکیل شده و در نتیجه سقط آن در هر زمان خطاست. مسیحیان غیرکاتولیک و نیز پیروان ادیان دیگر و حتی مردم «بی‌دین» هم ممکن است از این نظر حمایت کنند. دیگران مایلند که به هر مورد به صورت منفرد بنگرند. و عوامل دیربیط در آن را مورد توجه قرار دهند: ۱. سلامتی مادر و خانواده ۲. شرایط باردار شدن زن (تحاوز به عنف) و ۳. سن مادر. همچنین ممکن است این تصور بوجود آید که جامعه‌ای که بی‌درنگ سقط جنین را می‌پذیرند، بهای ناچیزی برای حیات قائل است، که در نتیجه احتمال دارد عدم هدم حیات به سالمدان و معلولان نیز تعیین یابد. ت. مرگ بی درد:

بسیاری از مسیحیان استدلال می‌کنند که مردم مالک زندگی خود نیستند. زندگی نعمتی خداداد است و هیچ‌کس حق ندارد به آن خاتمه بدهد. بدین دلیل است که هنوز بیشتر مسیحیان عمل خودکشی را عملی نا درست تلقی می‌کنند. هرچقدر هم که مرگ بی‌درد مطلوب باشد، ممکن است گاهی بنظر بررسد که حق خدا را گرفته و به انسان می‌دهد. در حال حاضر، همه اشکال مرگ بی‌درد داوطلبانه به عواقب وخیمی بینجامد. اگر قرار باشد برای بیمار فلنج یا در حال اغماء تصمیم‌گرفته شود. چه تصمیمی وجود دارد که اینگونه تصمیم‌گیریها به موارد عوارض پیری، اختلال مشاعر، معلولیت‌های سخت و غیر آن تعیین نخواهد یافت؟

ع. حق و ناحق

الف. مقصود قانون: مسیحیان اعتقاد دارند، علاوه بر قوانین فیزیکی، قوانینی دینی هم وجود دارد که عدم رعایت آنها می‌تواند موجب درد والم گردد. کتاب مقدس گاهی از «خشم خدا» سخن می‌گویند. این بدان معنا نیست که خدا کینه جویانه مراقب مردم است و اعمال آنها را تحت نظر دارد و آمده است ناقضان قوانین خود را سرکوب و تنبیه نماید. بلکه بدان معنا است که خداوند جهان را به شکلی خاص نظم داده است و اعمالی که مغایر دستورات او باشد،

به شکل خدا در زندگی دارند. مسیحیان استدلال می‌کنند که اگر مردم به بعد معنوی زندگی خود اقبال بیشتری نشان می‌دادند، زندگی آنها این قدر توخالی نبود و همان هیجان حاصل از کشف افق‌های تازه را در ورای زندگی عادی و روزمره خود تجربه می‌کردند. مواد مخدر جانشینی است ناکافی برای تجربه دینی.

ج. رسانه‌ها:

رسانه‌ها در شکل دهنی افکار مردم به قدری مؤثرند که مسیحیان احساس می‌کنند که کلیساها باید برای ارائه دین و معیارهای خود، از رسانه‌ها استفاده کاملتری بکنند. بعضی مسیحیان حتی اعتقاد دارند که نفوذ رسانه‌ها به قدری زیاد است که محتوای برنامه‌ها و روزنامه‌ها باید با دقت «بازبینی» و در صورت لزوم، «سانسور» شود. تا مبادا آنچه که مردم می‌بینند، می‌شنوند یا می‌خواهند آنها را به فساد بکشد. برخی دیگر فکر می‌کنند که سانسور آزادی انسان را محدود می‌سازد و گامی است به عقب.

ج: تبلیغات:

آگهی‌های تبلیغاتی - به عنوان محصول تنها یک جامعه مرفه - مشوق شهوت داشتن است، و ضعف‌ها و نقص‌ها را برای القاء این اندیشه به کار می‌گیرد که اگر از محصولی خاص مصرف نکنند، مرد واقعی، زن واقعی، اهل مد یا محبوب نخواهند بود. مسیحیان نمی‌توانند این نوع آگهی را تایید کنند. زیرا تلقی از شخصیت انسان را تضعیف نموده، یک نظام ارزشی مباین مسیحیت ارائه می‌کند.

۵. کیفیت و ارزش زندگی

الف. سالمدان:

مسیحیت احترام به سالمدان را از یهودیت به ارت برد. سالمدان چیزهای زیادی دارند که به جوانان بدهند. اغلب پیوند بسیار خاصی میان والدین بزرگ و نوه‌ها وجود دارد. اما این تردید کلی وجود دارد که آیا جامعه از این اندوخته خود و تجربه سالمدان حداچشم استفاده را می‌کند؟

هنگامی که نسل جوان تر به سالمدان فکر می‌کنند، بیشتر از دید مسائل و احتیاجات به آنها می‌نگرند البته سالمدان تیازهایی دارند از جمله نیاز به امنیت.

ب. نیازمندان:

به اعتقاد مسیحیان، هر کس به نحوی نیازمند است. همه انسانها ناقص و نیازمند محبت خدایند. حتی ممکن است مرتفه‌ترین افراد - از نظر مادی - نیازهای عمیقی داشته باشند. بیماری، ناخوشی، اضطراب، تنهایی، ترس از مرگ و داغدیدگی بر آنها، هم چون دیگران، تاثیر دارد.

واکنش مسیحیان به نیازمندان برای ایله تعالیم و سنت عیسی استوار است. در موقعه بر روی کوه، عیسی درباره نحوه عمل بر سه جنین بزرگ دین، یعنی دعا، روزه و صدقه صحبت کرد اما او نیازی نداشت که صحت صدقه یا کمک به نیازمندان را برای صالحان اثبات کند زیرا بر این باور بود که اینها بخش پذیرفته شده‌ای از دین یهودی آنان است. در بسیاری از نقاط آنجیل، عیسی را در تماس با نیازمندان می‌یابیم. اغلب درباره نیازهای فقراء، معلولان و کسانی که محرومیت خاصی دارند، مانند بیوه‌زنان و یتیمان، صحبت می‌کند... پاسخ مسیحیان به نیازمندان در قرن بیستم متوجه افراد و ملت‌ها است که از طریق کارگزاریهایی چون: «کمک مسیحی» ارائه می‌گردد که همواره دو هدفی دوگانه دارد. اول: پاسخ به مسائل فوری، مانند، تامین خوارک، پوشک دارو، مسکن و ... و دوم: که شاید مهمنت باشد. تلاشی است برای کشف علل نیازمندی و محرومیت تا بتوان به رفع آن پرداخت.

احتمالاً نتایج - و حتی مجازات - خود را در پی خواهد داشت.

پولس رسول نوشت... «شريعه مقدس است و حکم مقدس و عادل و نیکو است». اما عیسی با مراجع دینی زمان خود تعارض یافت و اقتدار قانون را به چالش کشید. گاهی به نظر می‌رسد عیسی تکالیف مقرر در قانون را نشیدید کرده باشد: «شنیده‌اید که به آنها گفته شده است زنا مکن، لیکن من به شما می‌گویم هر کس به زنی نظر شهوت اندازد همان دم در دل خود با او زنا کرده است.

ب گناه و گناهان:

مسیحیان به گناه به عنوان دلیل این آشفتگی اشاره می‌کنند. کلمه «گناه» اغلب در مورد اعمال نادرست خاصی به کار می‌رود. مانند: سرفت، دروغگویی و زنا. تلقی گناه به معنای بیگانگی یا جدایی از خدا نیز صحیح است. از نظر مسیحیت این ریشه همه مصائب انسانی است. مسیحیان معتقدند که با سریعیچی انسان از خدا، گناه آغاز شد. پس از آن فطرت انسان می‌یوب شد و هیچ نسلی از اثرات آن در امان نماند.

پ. مجازاتها:

معمولًا مسیحیان مجازات را حق می‌دانند. مجازات نشان می‌دهد که نمی‌توان قانون را نقض کرد و از کیفر آن در امان ماند. مجازات به جامعه اطمینان می‌دهد که با قوانینی که نفاذی دارند از آن محافظت می‌شود. در عین حال، گناهکار قانون می‌شود که با تحمل مجازات، گناه او پاک می‌شود. لازم است مسیحیان همواره مراقب باشند که مجازات منصفانه و متناسب با گناه باشد... مسیحیان با مجازات اعدام مخالفند، زیرا به نظر آنها، جامعه را تا سطح مجرم تنزل می‌دهد و در عین حال، جایی برای تصحیح اشتباهات احتمالی قضات و هیات منصفه باقی نمی‌گذارد.

ت. ظالم و مظلوم:

مجازات با محبت ناسازگار نیست... جامعه مکلف است خطاکار را مجازات و از او مراقبت نماید. هدف مجازات باید اصلاح و تنبیه باشد. اما گر مجرم به مجازاتی بسیار سخت محکوم شود، این هدف محقق نخواهد شد. همچنین اگرچه زندان یک مجازات است، ولی وجود شرایط معقول، خواری و ورزش در آن ضروری است. مسیحیان می‌گویند که انسانها باید یکدیگر را عفو کنند، زیرا تنها در این صورت است که خدا با آنها به معامله می‌پردازند.

۷. برابری و اختلاف:

الف. تفاوت‌های مردم:

پولس رسول درباره تفاوت‌های مردم، تلقی مسیحیت را بدین گونه ابراز داشت که «هیچ ممکن نیست که یهودی باشید یا یونانی، غلام یا آزاد، مرد یا زن، زیرا همه شما در مسیح عیسی یکی می‌باشید». تقریباً همه مسیحیان به این تلقی از وحدت نوع بشر معتقدند. اما استثنائاتی نیز وجود داشته است. بعضی پیروان کلیسا اصلاح شده هستند در آفریقای جنوی مدعی شده‌اند که نژاد سفید از نژادهای سیاه یا رنگین پوست برتر است.

ب. تلقی از دیگر ادیان:

درباره این موضوع سه دیدگاه اساسی در مسیحیت وجود دارد ۱. دیدگاه انحصار طلبان ۲. دیدگاه شمول طلبان ۳. دیدگاه کثرت گرایان بر اساس دیدگاه انحصار طلبان بیرون از کلیسا نجاتی نیست. آنها به این گفته عیسی استناد می‌کنند که: گفت من راه راستی حیات هستم. هیچکس، جز به وسیله من، نزد پدر نمی‌آید.

شمول طلبان اغلب به داستانی از کتاب اعمال رسولان در عهد جدید اشاره می‌کنند. در این داستان، پولس که از آن دیدن می‌کند، می‌گوید مردم

یونان بسیار دیندارند اما خدای ناشناسی را می‌پرستند. شمول طلبان آن دسته از پیروان ادیان دیگر را که زندگی‌شان با معیارهای اخلاقی مسیحیت هماهنگ باشد، به عنوان «مسیحیان ناشناس» تلقی می‌کنند.

دیدگاه سوم بخصوص توسط جان هیک بیان گردیده است. هیک استدلال می‌کند که همه ادیان بر واقعیت اهتمام دارند که مردم را قادر می‌سازند از سوی خود محوری بسوی واقعیت محوری بروند... مؤلف معتقد است: تغییری که در قرن بیست در دیدگاه مسیحیان واقع شد به مقدار زیاد مدیون افزایش آگاهی و درک مسیحیان و نیز مشارکت آنان در گفتگوی میان ادیان است.

پ. تلقی از نژادهای دیگر:

مسیحیت به یک تزاد یا ملت خاص محدود نبوده و نمی‌تواند باشد. از نظر مسیحیان، مردم دیگر نژادها و ملت‌ها، برادران و خواهران مسیح و تحت ابوت واحد خدایند.

ت. زنان و مردان:

گاهی مسیحیان به تبعیض علیه زنان متهم می‌شوند. این اتهام بدليل نقشی است که در حیات کلیسا و در جوامع غربی - که از تعالیم و دیدگاههای مسیحی تأثیر یا شکل گرفته است - بصورت سنتی به زنان محول شده است. این حقیقت است که در حیات کلیسا اغلب وظایف دون و فروdest مردان را بر عهده زنان می‌گذارند. اما اوضاع دگرگون گشته و همچنان نیز در حال تغییر است. در سال‌های اخیر، کلیسا انجلیس، زنان کشیس را برای نخستین بار به کار گذاشت که از نظر مذهب کاتولیک و مذهب ارتودوکس شرقی این عمل درست به نظر نمی‌رسد.

مکالمه عیسی با زنان سامرایی، حکم او درباره زنی متهم به زنا، دوستی او با مریم و مرتاد و پذیرش مریم مجلدیه، همگی شاهدی است بر تلقی آزادمنشانه و بی‌دغدغه مسیح تسبیت به زنان.

مسیحی به محتاجان و کسانی است که از او تقاضای کمک می‌کنند. مسیحیان می‌کوشند با الهام از تعالیم و سرمشق به یوحا پاسخ گویند. «لیکن کسی که می‌شست دنیوی دارد و برادر خود را محتاج بیند و رحمت خود را از او بازدارد، چگونه محبت خدا در او ساکن است.»

ب. اقدام برای کنترل جمعیت:

از نظر مسیحیان این سوال وجود دارد که آیا لوث کردن نقش تناسلی مضاجع است درست است؟ و اگر درست است چه روشی برای انجام آن قابل قبول است؟ از منظر تاریخی، کنترل جمعیت روشی نسبتاً معمول بوده است در میان یونانیان و رومیان قدیم، سقط جنین و رها کردن نوزادان در صحرا شیوه‌های معمول خلاصی از فرزندان ناخواسته بوده است. کلیساي قرون اویله، این دروغی را مزود می‌شمرد. قدیس اگوستین گفت که تنها مقصود و توجیه مضاجعت، زاد و ولد است... کلیسا به طور سنتی این گونه تعیلم داد که تنها روش مجاز جلوگیری از بارداری پرهیز از روابط جنسی است.

در سال ۱۹۵۱ پاپ پیوس دوازدهم به اسماک ادویه اشاره کرد و بدین ترتیب استفاده از ایام ناباروری ماهانه زنان به عنوان روش برخورداری از روابط جنسی بدون بارداری، برای زوجهای متاهل پذیرفته شد... در دهه ۱۹۶۰، شورای دوم واتیکان اعلام داشت که مضاجعت و سیله‌ای است برای ایجاد و تحکیم اتحاد مادی و نیز تولید مثل.

امروزه، شرایط زندگی در غرب و تغیر جایگاه خانواده و فرزندان، از آنچه در دوران قدیم وجود داشته، بسیار متفاوت است. مسیحیان کوشیده‌اند در تفکرات خود راجع به کنترل موالید، این شرایط جدید را درنظر بگیرند. یک روش افراط‌آمیز جلوگیری از بارداری عقیمه‌سازی یکی از زوچین است. مسیحیان معمولاً عقیمه‌سازی را تهابه دلایل بهداشتی مجاز می‌دانند. در نهایت، اغلب زوجهای مسیحی معتقدند که با اطلاع از تعالیم کتاب مقدس، سنت‌های کلیسا و افکار و ادعیه خود داوری نهایی درباره اعمال یا عدم اعمال روش‌های جلوگیری از بارداری و نوع آن بر «عهده و جدان» انتهاءست.

پ. سیاره زمین و بوم‌شناسی:

در این مورد، رهیافت مسیحیت بر پایه این اعتقاد استوار است که عالم داشته باشد. چکامه خلقت در سفر پیدایش از حسن خلقت خدا سخن می‌راند: «و خدا هرچه ساخته بود دید و همانا سیار نیکو بود». در همین چکامه، از نقش ویژه انسان در خلقت نیز سخن به میان آمد است: «و خدا ایشان را برکت داد و خدا بدیشان گفت بارور و کثیر شوید و زمین را پرسازید و در آن سلطنت نمایید و بر ماهیان دریا و پرنده‌گان آسمان و همه حیواناتی که بر زمین می‌روند، حکومت کنید».

مسیحیان معتقدند جهان عرض نیست. بر عکس، خداوند دنیا را خلق کرد و جایگاهی با مسؤولیتی در درون خلقت و در قبال آن برای انسان در نظر گرفت.

مؤلف ادامه می‌دهد: اما وضیعت فعلی سیاره زمین حاکی از آن است که مردم همواره مسؤولیت خود را انجام نداده‌اند و اغلب با حرص، مسامحه‌کاری و جهل خلقت خدا را به تاراج داده‌اند...

پولس آماج خشم و غصب زنان قرار می‌گیرد. پولس رسول اندیشه‌ها و عرف زمان خود را سنتی تراز عیسی مطرح می‌سازد. بنابراین می‌نویسد مرد سر زن است همانطور که عیسی سر کلیسا است. پولس رسول در هنگام بررسی ترتیبات عبادات عمومی نوشت: زن را اجازت نمی‌دهم که تعليم دهد یا بر شوهر مسلط شود. اما در عین حال همین پولس در جای دیگر می‌گوید: هیچ مهم نیست که یهودی باشید یا یونانی، غلام یا آزاد، مرد یا زن، زیرا که همه شما در مسیح عیسی یکی می‌باشید.

مسیحیان اعتقاد دارند که خدا دو جنسیت را آفرید. تفاوت‌های این دو جنس بسیار است. و نباید تظاهر کنیم که تفاوتی وجود ندارد... دوگانگی نسبت به زنان بخشی از دوگانگی مسیحیت در قبال امور جنسی و ازدواج است. مسیحیت اغلب بر تجرد و اجتناب از زنان به عنوان لازمه اعتلای معنوی، تاکید نموده است. اما اینک مسیحیان تاکید دارند که تفاوت‌های میان مردان و زنان مانند همه تفاوت‌های دیگر میان انسانها، در مقایسه فطرت مشترک انسانها، به عنوان فرزندان خدا و مخلوق و محبوب خدا به چیزی گرفته نمی‌شود.

ث. آیا همه مردم برابرند؟

۸. تقسیمات ملی، جنگ و صلح

الف: علت وجود ملت‌های مختلف:

با کوچک‌تر شدن دنیا در نتیجه ارتباطات، به گونه‌ای که مردم می‌توانند از دهکله جهانی سخن گویند، می‌هن پرستی تنگ‌نظرانه، از نوع «درست و نادرست کشور من» فاقد کفایت و غیرمسیحی محسوب می‌گردد. علاوه بر آنکه هم‌کیشان مسیحی در میان ملت‌های دیگر نیز وجود دارند. مسیحیان معتقدند که خدا مردم همه کشورها را خلق کرد و عیسی مجسم محبت خدا به کل جهان است.

پولس رسول می‌گوید: «هر امت انسان را از یک خون ساخت، تا بر تمامی روی زمین مسکن گیرند.»

ب. برخورد میان ملت‌ها:

عهد عتیق، تاریخ روابط خدا با اسرائیل است، تاریخی که سرتاسر آن جنگ است. در این تاریخ می‌توان حوادثی را یافت که در آنها خدا مشوق خونین ترین نوع جنگ تلقی شده است... در عین حال، عهد عتیق چشم‌اندازی الهام‌بخش از صلحی را که صرفاً نبود جنگ نیست، بلکه امنیتی مستقر و مفعن را فراهم می‌آورد، ارائه می‌نماید. عیسی گفت که خوشابه حال صلح کنندگان، زیرا ایشان پسران خدا خوانده می‌شوند. مسیحیان معتقدند که خدا به صلح تمایل دارد اما در عین حال مایل است که نوع بشر با برخورداری از عدالت و آزادی زندگی کند. مسیحیان، علاوه بر محکوم کردن جنگ به طور کلی به عنوان یک ظالم، با دیگران در ابراز وحشت و هراس از بکارگیری بالقوه تسلیحات جدید هم صدا می‌شوند.

۹. مسائل جهانی:

الف. اقدام در قبال فقر جهانی:

مسیحیان به دو دلیل در قبال فقر جهانی احساس مسؤولیت می‌کنند. اول: سرمتشق و تعالیم روشن عیسی که فقر را بخصوص سعادتمند و درخور توجه مخصوص می‌داند. دوم، کشورهای جهان سوم، علاوه بر بلایای طبیعی، گرفتار استثمار نیز بوده‌اند. مسیحیان معتقدند که اخلاقاً مسؤول جبران اعمال گذشته خود هستند و باید بکوشند خطایای گذشته خود را تصحیح کنند. واکنش مسیحیان به فقر جهانی تقریباً مانند پاسخ هر